

HIER OEROL

De wind is hier de baas

Ze zeggen dat het op de Antillen altijd waait. Iets met bovenwinds en benedenwinds. Aanstellerij. Neem Terschelling. Niks boven of beneden, er glansrijk middenin.

Nadat de wind op de openingsdag verkoeling bracht, deed zij dat de dagen erna ook, alleen nogal overdreven. Zaterdag heb ik tussen de voorstellingen, eten en schrijfbaarheid door een kilometer of veertig gefietst (verder is het best gezond hier), en van Oost naar West met die storm vol in je kanis gaat zoiets verder dan zomaar een trainingsritje. Doe mij maar een berg. Die houdt tenminste een keer op. Fascinerend is het wel, wat die wind zoal uithaalt. De voorstelling *Shoot The Messenger* op het voetbalveld in Terschelling-West viel tegelijk met een optreden van Spinvis op de Betonning. De Betonning, dat is een geasfalteerd stuk havengebied

met metershoge, gezellig gekleurde boeien er op, dat sinds vorig jaar dienst doet als muziekfestivalterrein. Tussen de Betonning en dat nú door theater bespeelde voetbalveld zit wat heuvelwerk, en een stevig stuk bos. De wind droeg de muziek en de wat zijige zangstem van Spinvis, door die flarden nog wat extra verzijgd, moeiteloos over de hoge bomen naar de voorstelling. Storend zou je kunnen zeggen. Maar op Oerol hoort zoiets er bij. Gewoon zacht meeneuriën.

Zo werd 's ochtends bij *Dead End* van Via Berlin/Orkater/Sytze Pruiksmá op het strand van Oostereind een tentje uit de voorstelling geblazen. Over het eindeloze zand koppeltje duikend, leek het wel een extra personage, wat daar maar voortging. Uiteindelijk dook het tentje in de verte de zee in. Dapper.

Mij te koud.

ERIK NEDERKOORN